

σωσιν ὅπως τὸ ζήτημα ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν φρενολόγων, θὰ ἦτο ὄντως μέγα δυστύχημα ἂν δὲν εὐρίσκετό τις ὅστις ν' ἀποφανθῆ περὶ τοῦ ἀνευθύνου.

Ὁ Ἐσκουδιὲ οὐδένα τῶν συνδυασμῶν τούτων ἐδέχθη καὶ ἐπέμενεν ἀπορρίπτων ἀπάσας τὰς προσφοράς τοῦ δικηγόρου αὐτοῦ.

Τέλος ἡ ὑπόθεσις ἐνεγράφη ἐν τῷ πινάκι τοῦ κακουργιοδικείου καὶ ἐπέστη ἡ ἡμέρα τῆς δίκης.

(Ἔπειτα συνέχεια.)

(Μετὰφρασις.)

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝ

Τὸ ἤλεκτρον, ἡ σκληρά, ἑλαφρὰ καὶ κίτρινόχρους ἐκείνη οὐσία, ὑποτίθεται ὅτι εἶνε τὸ ἀποσκληρυνθὲν κόμμι εἶδους πεύκης ἐκλιπούσης ἤδη. Εὐρίσκεται πολλαχού· εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Σικελίας, εἰς Σιβηρίαν, εἰς Γροιλανδίαν καὶ εἰς τὰ παράλια τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς· ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἤλεκτρον προέρχεται ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς παραλίων τῆς Πρωσσίας. Μέρος αὐτοῦ ἀνορύσσεται ἐκ τῆς ξηρᾶς, μέρος συναίγεται ἐπὶ τῆς παραλίας, ὅπου ἐξωθεῖται ὑπὸ τῆς τρικυμίας· τὸ πλεῖστον ὅμως ἐξάγεται ἐξ αὐτῆς τῆς θαλάσσης. Ὑποτίθεται ὅτι εἰς ἀρχαίαν ἐποχὴν τὸ κλίμα τῆς βορείου Γερμανίας ἦτο πολλῶ θερμότερον ἢ τὴν σήμερον, καὶ ὅτι τὰ παράλια τῆς Βαλτικῆς ἐκαλύπτοντο ὑπὸ ἀπεραντῶν πευκῶνων. Ἐνίστη τεμάχια φλοιῶ καὶ κῶνων πεύκης ἀνευρίσκονται προσκεκολλημένα εἰς τὸ ἤλεκτρον, ἀνευρίσκονται δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἔντομα θερμότερων κλιμάτων μὴ ὑπάρχοντα πλέον· τοιαῦτα τεμάχια ἔχουσι πολὺ μεγαλειτέραν ἀξίαν ἢ τὰ συνήθη. Πολὺ τοῦ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐξαγομένου ἤλεκτρον εὐρίσκεται προσκεκολλημένον εἰς φύκη. Μετὰ τρικυμίας ἐξ ἀνατολῶν ἐρχομένης οἱ χωρικοὶ καὶ ἐν καιρῷ ἀκόμη δριμυτάτου ψύχους, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν, ἀποσπῶσι διὰ περονῶν τὰ φύκη καὶ τὰ ρίπτουσι ἐπὶ τῆς ἄμμου, ὅπου αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά συλλέγουσι τὰ ἐπ' αὐτῶν τεμάχια ἤλεκτρον. Εἰς δὲ τὰ βαθύτερα μέρη τῆς θαλάσσης μηχαναὶ βυθοκόροι ἀδιαλείπτως ἐργαζόμεναι ἐξάγουσι τὰ φύκη μετὰ τοῦ πηλοῦ, ἐντὸς δ' αὐτῶν ἀνευρίσκεται κατόπιν τὸ ζητούμενον ἤλεκτρον. Τελευταῖον δὲ καὶ δῦται φέροντες τὸν καταδυτικὸν χιτῶνα συλλέγουσιν αὐτὸν εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης.

Τὸ ἤλεκτρον συνήθως εὐρίσκεται εἰς μικρὰ τεμάχια, ἀπὸ μεγέθους κόκκου σίτου ἕως οὔου ὄρνιθος. Τὸ μέγιστον μέχρι τοῦδε εὑρεθὲν τεμάχιον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ μουσεῖον, εἶνε ἰσομέγεθες μὲ κεφαλὴν παιδίου. Τὸ ἤλεκτρον χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν κοσμημάτων καὶ καπνοσωλῶνων. Πολὺ ἀποστέλλεται εἰς Μέκκαν, ἔνθα

καίεται ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν εἰς τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν τελετὰς ἀντὶ θυμιάματος.

Ἐὰν τὸ ἤλεκτρον θερμανθῆν διὰ προστριβῆς τεθῆ πλησίον μικρῶν τεμαχίων χάρτου ἢ βάμβακος, ἔλκει πρὸς ἑαυτὸ τὰ τεμάχια ταῦτα, τὰ ὁποῖα προσκολλῶνται ἐπ' ὀλίγον ἐπ' αὐτοῦ. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὅστις ἀναπτύσσεται ἐν τῷ ἤλεκτρῳ διὰ τῆς προστριβῆς. Τοσοῦτος δὲ εἶνε ὁ ἀναδιδόμενος ἐξ αὐτοῦ ἠλεκτρισμὸς, ὥστε οἱ κατεργαζόμενοι αὐτὸν ἀναγκάζονται συχνάκις νὰ μεταλλάσσωσι τεμάχια. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες γνωρίζοντες τὴν ιδιότητα ταύτην τοῦ ἤλεκτρον, ὠνόμασαν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἠλεκτρισμόν. Τὸ φαῖον ἤλεκτρον ὀνομάζεται ἄμβαρις (γαλλιστὶ ambre) ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ anbar, ὀνόματος ἰχθύος, ἐξ οὗ ἐνομίζετο ἄλλοτε ὅτι παράγεται ἡ ἄμβαρις.

Ἡ ἄμβαρις εἶνε οὐσία φαία, λιπώδης, χρησιμεύουσα ὡς ἄρωμα· εὐρίσκεται δὲ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ ἐνίστη εἰς τὰ ἐντόσθια τῆς φαλαίνης, σχηματιζομένη ἐξ ἐκκρίσεων τοῦ στομάχου αὐτῆς· ἐνίστη δὲ ἐντὸς αὐτῆς εὐρίσκονται τεμάχια μυδίων καὶ ἰχθύων. Συνήθως ἐντὸς μιᾶς φαλαίνης εὐρίσκονται ὀλίγισται μόνον οὐγγία ἄμβαρως, ἀλλὰ συνέπεσε νὰ εὑρεθῆ καὶ ποσότης ἑκατὸν λιτρῶν. Ἡ ἄμβαρις φέρεται κάποτε ὑπὸ τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν παραλίαν, ὅπου συναίγεται, ἰδίως εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν Μαδαγασκάρην, τὴν Ἰαπωνίαν καὶ τὴν Βρασίλιαν. Αἱ ἀλώπεκες ἀρέσκονται πολὺ εἰς αὐτὴν καὶ ἀναζητοῦσιν εἰς τὰ παράλια τεμάχια αὐτῆς, ἅτινα καταβροχθίζουσι. Διέρχεται δὲ διὰ τῶν ἐντοσθίων αὐτῶν ἀναλλοίωτος, ἐκτὸς κατὰ τὸ χρῶμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ φαίου γίνεται κατάλευκον· τοῦτο εἶνε ἡ λευκὴ ἄμβαρις, ἣτις εἶνε ἡ μᾶλλον περιζήτητος. Εὐρίσκεται δὲ αὕτη εἰς τὴν δυτικομεσημβρινὴν Γαλλίαν μακρὰν τῆς θαλάσσης, ὅπου οἱ χωρικοὶ τὴν ὀνομάζουσιν ambre renardée (ἀλωπεκαμβαρὶν).

Ἀναμιγνυομένη μὲ οἰνόπνευμα ἡ ἄμβαρις ἀποτελεῖ ἡδύτατον ἄρωμα ἔχον τὴν ιδιότητα νὰ καθιστᾷ δυνατωτέραν τὴν ὁσμὴν καὶ ἄλλων ἀρωμάτων.

Κα Α

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῆς Εὐέλπιδος Ἀκρας ἐξηκρίβωσεν ὅτι ὁ πλησιέστερος πρὸς τὴν γῆν ἡμῶν ἀπλανὴς ἀστήρ εἶνε ὁ πρωτεύων ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Κενταύρου. Πάλιν δὲ ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἰδικῆς μας σφαιρας ἀπόστασις εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἐὰν σιδηρόδρομος τις συνέδεε τὰ δύο ταῦτα οὐράνια σώματα, ἀμαξοστοιχία διανύουσα 96 χιλόμετρα καθ' ὄραν θὰ ἐχρειάζετο 48,663,000 ἔτη ἵνα ἀπὸ τῆς γῆς μεταθῆ εἰς τὸ ἄλλο ἐκεῖνο σῶμα ἢ, ἐὰν ὑπετίθετο ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ δρόμου θὰ ἦτο πέντε λεπτά διὰ κάθε ὀκτὼ χιλιόμετρα, ὁ ἐπιβάτης ὁ ἐκτελῶν τὸ ταξίδιον τοῦτο ὄφειλε νὰ πληρώσῃ τὸ μισθὸν ποσὸν 270,000,000,000 φράγκων.